



## Skatteministeriet

28. april 2014  
J.nr. 14-1802828

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 380 af 28. marts 2014 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Østergaard

/ Søren Schou



### **Spørgsmål**

Kan ministeren bekræfte, at der ikke er nogen øvre grænse på kørselsfradraget, hvilket betyder, at eksempelvis østeuropæere kan rejse hjem i weekenden og få de danske skatteydere til at give fuldt fradrag for dette, også selvom man eksempelvis kører mange i samme køretøj?

### **Svar**

Alle arbejdstagere på det danske arbejdsmarked, der transporterer sig mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads, kan få fradrag for den del af kørslen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 km. Det gælder, uanset om de har deres sædvanlige bopæl indenfor eller udenfor landets grænser.

Der er ikke nogen øvre grænse for befordringsfradraget, men betingelserne for at opnå befordringsfradraget skal selvfølgelig være opfyldt. Det indebærer, at en arbejdstager fra et andet EU-land kun kan få fradrag for de dage, der faktisk køres mellem den sædvanlige bopæl i hjemlandet og arbejdspladsen. Hvis den sædvanlige bopæl er langt væk fra Danmark, siger det sig selv, at arbejdstageren ikke har mulighed for at foretage denne transport dagligt, men derimod nærmere nogle gange om måneden.

Befordringsfradraget er standardiseret og beregnes uanset transportmiddel og faktiske udgifter på grundlag af antal kilometer ved den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometertakst, der fastsættes af Skatterådet. Såvel danske arbejdstagere som arbejdstagere fra andre EU-lande kan derfor få befordringsfradrag for transport mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads, selvom transporten sker via samkørsel.

Det bemærkes også, at befordringsfradraget er et såkaldt ligningsmæssigt fradrag. Fradraget gives ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Skatteværdien af et ligningsmæssigt fradrag er ca. 30,6 pct. i en kommune med en skatteprocent svarende til landsgennemsnittet.

Endelig kan det tilføjes, at statistikken på området viser, at arbejdstagere med bopæl i EU-10 (Østeuropa), der arbejder i Danmark, i gennemsnit foretager mindre befordringsfradrag end udenlandske og danske arbejdstagere med bopæl i andre EU-lande. Dette understøtter formodningen om, at arbejdstagere fra EU-10 landene har langt til arbejdspladsen i Danmark og kun befordrer sig et begrænset antal gange om måneden, mens arbejdstagere med bopæl i de øvrige EU-lande, fortrinsvis svenskere og tyskere, befordrer sig til Danmark dagligt, jf. også mit svar til Beskæftigelsesudvalget på alm. del spm. 288.

Jeg kan endvidere oplyse, at SKAT har fokus på området. Borgere med store befordringsfradrag udsøges i et vist omfang med henblik på, at borgerne skal dokumentere, at de er berettiget til fradraget.